ततोभ्यधिकं पातालादभ्यधिकं गुप्तदेशं नभविष्यति नजीविष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ तावत्प्रथमं प्रवृत्तिः वासवृत्तांतः ॥ १८ ॥ दितेरसुरमातुः ॥ १९ ॥ स्वास्थ्यं धैर्यं स्वस्व भावरूपं नष्टः कार्योवश्यंसेव्योऽर्थोएषां तैः पुंभिः सोर्थोऽयत्ने यत्नाभावेसति नाधिगम्यते ॥१२० ॥ अतउत्साहइति ॥ बलवान्कार्यसाधनसमर्थः ॥ २१ ॥ उत्साहमात्रं॥ शत्रुसंहारे पौरुषं ॥१२२॥ कामवृत्तत्वं कामपरंतंत्रत्वं शोकं पृष्ठतः संन्यस्य॥कामजशोकसेवने कामस्य वृद्धेस्तत्सेवनं पृष्ठतः कृत्वेत्यर्थः॥ महात्मानं रजस्तमोमलास्पृष्टचि

यदिगच्छतिपातालंततोभ्यधिकमेववा॥सर्वथारावणस्तातनभविष्यतिराघव॥१७॥ प्रवृत्तिर्लभ्यतांतावत्तस्यपापस्यरक्षसः॥ ततो हास्यतिवासीतांनिधनंवागमिष्यति॥१८॥ यदियातिदितेर्गर्भंरावणःसहसीतया॥तत्राप्येनंहनिष्यामिनचेद्दास्यतिमैथिलीं॥१९॥ स्वास्थ्यंभद्रभजस्वार्यत्यज्यतांकृपणामतिः॥ अर्थोहिनष्टकार्यार्थैरयत्नेनाधिगम्यते॥२०॥ उत्साहोबलवानार्यनास्त्युत्साहात्परंबलं॥ सोत्साहस्यहिलोकेषुनकिंचिदपिदुर्लभं॥२१॥उत्साहवंतःपुरुषानावसीदंतिकर्मसु॥उत्साहमात्रमाश्रित्यप्रतिलप्स्यामजानकीं॥२२ त्यज्यतांकामवृत्तत्वंशोकंसन्यस्यपृष्ठतः ॥ महात्मानंकृतात्मानमात्मानंनावबुध्यसे ॥ २३ ॥ एवंसंबोधितस्तेनशोकोपहतचेतनः॥ त्यज्यशोकंचमोहंचरामोधैर्यमुपागमत्॥ २४ ॥ सोभ्यतिक्रामदव्यग्रस्तामचिंत्यपराक्रमः॥ रामःपंपांसुरुचिरांरम्यांपारिप्लवद्रुमां॥ ॥ २५॥ निरीक्ष्यमाणःसहसामहात्मासर्ववनंनिर्झरकंदरंच॥ उद्विग्नचेताःसहलक्ष्मणेनविचार्यदुःखोपहतःप्रतस्थे॥ २६॥

त्तं निरतिशय शौर्यधैर्यादिस्वभावचित्तंच कृतात्मानं श्रुतिस्मृत्यादिषु गुरुभिः शिक्षितस्वरूपं किंनावबुध्यसे ॥ यद्यपीश्वरस्य लोकवद्धर्माधर्माश्रयंचित्तं नास्ति तथापि मायिकं तद नाश्रयं तदस्ति तत्स्वीकारे बाधकाभावात् ॥ २३ ॥ एवं द्वित्रिवचनमात्रेण शुद्धसत्वप्रकृतिकत्वात् आरोपितशोकादि संत्यज्य धैर्यमुपागमत् ॥ मोहः कामजोमोहजश्च शोकः ॥ २४ ॥ अतिक्रामत् ॥ अत्यक्रामत् ॥ पारिप्लवावायुचंचलास्तीरद्रुमायस्यां तां ॥ २५ ॥ विचार्य लक्ष्मणोक्तेर्युक्तत्वमितिशेषः ॥ २६ ॥